

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை, ஏற்கனவே கட்சியில் திரிபுவாதத்தின் பக்கம் சார்ந்த ரவி நாராயணரெட்டி, அருட்ல ராமச்சந்திரரெட்டி போன்றவர்கள் பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும், சிறிய நிலப்பிரபுக்களின் கோரிக்கைகளைத் தாம் எடுத்துக் கொண்டு இயக்கத்தலைநிறுத்துமாறு கோரினர். நாம் இந்த வளர்ச்சியையும் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

இந்தச் சரணடைதல் கொள்கையைக் கட்சி நிராகரித்து, போராட்டத்தைத் தொடர் முடிவா செய்தது. இதனால் ரவி நாராயணரெட்டியும், அவரைப் பின்பற்றுவவர்களும் இயக்கத்திலிருந்து மெதுவாக விலக ஆரம்பித்தனர். அவர்களில் சிலர் கைது செய்யப்பட்டனர். தன்னுடைய சரணடைதல் கொள்கையை மறைப்பதற்காக ரவி நாராயணரெட்டி "தெலுங்கானாவின் வளையப்பட்டையான உண்மைகள்" என்ற புத்தகத்தை வளையிட்டு, மக்களிடத்தில் வடக்கில்லாமல் விநியோகம் செய்தார். தெலுங்கானா இயக்கம் முழுமையையும் சிறையாடும் இயக்கமென்றும், மக்களுடைய பொருளதைத் திரும்பும் இயக்கமென்றும் அந்தப் புத்தகம் கண்டனம் தெரிவித்தது. அவர் நம்பிக்கை துரளோகம் செய்து தெலுங்கானா இயக்கத்தின் முதுகிலே குத்திவிட்டார். இவ்வாறாக மக்களின் கண் முன்னாலேயே மாபெரும் தெலுங்கானா இயக்கத்தைக் குலகைக் கிட்டுத் துரளோகிகள் அரசாங்கத்திற்கு நேரிடையாக உதவினர்.

சரியாக இந்தச் சமயத்தில், டாங்கே, அஜாய் குமார் கோஷ், காட்டே ஆகியோர் கட்சியை எதிர்த்துக் கலகம் செய்து மக்கள் யுத்த வழியை எதிர்ப்பதில் ரவி நாராயணரெட்டியுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். தெலுங்கானா இயக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட இந்தப் புதிய எதிர்ப்போடு, தெலுங்கானா இயக்கம் உட்பிரச்சினைகளைச் சந்தித்தது.

இவ்வளர்ச்சிகளின் காரணமாக, நேரே அரசாங்கத்தின் வர்க்கக் குணங்களைப் பற்றியும் இந்தியப் புரட்சிக் கட்டத்தையப் பற்றியும், போராட்டத்தின் வழியைப் பற்றியும் ஒரு பெரிய சித்தாந்தப் போராட்டம் கட்சி முழுவதிலும் வலிபித்தது. இந்த சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் விளைவாக 1951இல் கட்சித் திட்டம், நடமாடாத தந்திரம் ஆகியவை உருவாக் கப்பட்டன.

இந்த மாபெரும் சித்தாந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தெலுங்கானா இயக்கத்தின் தீரர்கள், மத்திய அரசாங்கத்தின் இராணுவத் தாக்குதலை எதிர்த்துப் போராடி, இயக்கத்தைய மூன்றுக்குக் கொண்டு சினைநனர். 1951ஆம் ஆண்டுத் திட்டம்

2 / 3

தெரிந்தது. அதனால் தான் அது உறுதியாக நிராகரித்தது.

தேர் தல்களில் கலந்து கொள்வதற்குக் கட்சிக்கு அனுமதியளிப்பதாக மத்திய அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்தியது. தேர் தல்களுக்குப் பின்னர், ஹைதராபாத் நிலச்சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு உறுதியளித்தது. ஆயுதங்களைச் சரண்டையேச் செய்தவர்களின் மீது வழக்குகள் போடமாட்டோமென்றும், மக்கியமான வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை விடுவிப்போமென்றும் எல்லா கிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்துகளை அமைக்கவும் உறுதிப்படுத்தியது.

மத்திய கமிட்டித் தலமைஇந்த ஏமாற்றும் உறுதிகளை ஏற்றுக் கொண்டது. தலெங் கானா இயக்கத்தின் வற்றிகளபை பாதுகாக்க போராட வண்டுமென்று அது நினகைகவயேில்லை. தரேதல்களில் கலந்து கொள்ள அனுமதி கிடதைதால், அதுவே எல்லாவற்றையும் அடனந்துவிட்டதாகப் பொருள் என்று நினதைத்தது. வரப்போகும் தரேதல்களின் மீது கண்வதைதுக் கொண்ட இயக்கத்தலை ஓரூதலசை சார்பாக நிறுத்தி, ஆயுதங்களதைத் திருப்பிக் கொடுத்துது.